

‘మద్రాసీ’

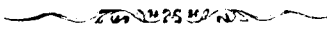
[పూనాలో ఆంధ్రవిద్యార్థులు కొందరు చేసిన చేతకు కథారూపమైన ఈ వృత్తాంతము ఆంధ్రులు శ్రద్ధతో చదవతగివుంది. హిందూదేశంలో వివిధ ప్రాంతాల్లో వుండే ఆంధ్రవిద్యార్థులు ఇట్టి చిల్లరి చేష్టలు చేస్తూ వుండడం అప్పు డప్పుడు వింటూవుంటాము. ఇట్టి చేష్టలు ఆంధ్రీకీర్తికి భంగకారులు కాని అన్యంకాదు. ఆసంగతి నొక్క చెప్పడానికే మేమీ వ్యాసాన్ని ప్రచురిస్తున్నాము.

—సంపాదకుడు.

రచయిత :

బూర్గుల రంగనాథరావు

...ఒకే ప్రవాహంవలె వుంటుంది జనసమృద్ధం. ఈ ప్రవాహంలో మసలాళ్లు వికలాంగులు చిలుమెక్కిన మనుష్యులు వుండరు. అంతా అందమయిన వాళ్లు వయసుపిల్లలు, విద్యార్థులు, విద్యార్థినులు. అందరూ సామాన్యంగా తెల్లగావుంటారు. మగవాళ్లు ట్రీజ్ కోట్లు వేసుకుంటారు. అడవాళ్లు సగంమంది మనమోస్తరే గూడకట్టు చీరలు కడతారు. తక్కిన సగంమంది యేనుగు తొండంలాంటి గోచీలతో బయలుదేరారు. లోలకులు ఇంకా, కాస్మెటిక్కు అన్నీ వుంటాయి. వీళ్ళలోని ఆమోఘమైన శరీరచ్ఛాయే—కాంతి

కాదు—తక్కిన లోపాలన్నీంటినీ సవరించివేస్తుంది. హానీవుడ్ తారల తలదన్నేట్లు కొందరు మరీ విచిత్రంగా తయారవుతారు. ప్రాప్యకామటుంబాలకు వందిన పడుమలుకూడా యిలానే రెప్టారెంట్లలో ఆమ్లెట్టూ, మటన్, పాలాఫలూ తింటారు. బీర్ గేర్ కూడా యెక్కిస్తారనుకుంటాను. ఎద్దుల్లాగ ఆంపరినీ రాచుకుంటూ పోవడం, పద్దవస్తాదుల్లాగ మాస్తూపోవడం తప్ప చురుకుదనం, చొరవ, తొమాస్సు వీళ్ళలో మృగ్యం. ‘సెక్సు’ అంటూవున్నట్టే ఫీల్ అవరు మగవాళ్ళతో బాగానే—అంటే తమ మహారాష్ట్రీలలో— కలిసి తిరుగుతారు. అన్ని ఆటల్లో పాల్గొంటారు. మోటారు

సైకిళ్లుగూడా యెక్కుతూంటే సైకిళ్లు వీళ్ళకొహాలెళ్ళా! అన్నిట్లోనూ మగవాళ్లకంటే వీళ్ళదే పైచేయి. మగవాళ్ళను యేడ్చిస్తారుకూడాను. ఏమన్నా అంటే తంతారుకూడానట. ఎంత ప్రాంతీయ సంకుచితత్వం? యెంతఆత్మస్తుతి, పరనింద? అనుకున్నావ్! చెప్పలేను. పూనాకు దక్షిణంనుండి వచ్చినవాడినల్లా ‘మద్రాసీ’ అనేసి హేళనచేస్తారు.... కాని యీ మహారాష్ట్రీలకున్న ప్రాంతీయత, వాళ్ళ స్త్రీలకున్న ధైర్యసాహస బలాలు మన ఆంధ్రులకు, ఆంధ్రస్త్రీలకు వుంటేనా? నీవు అడిగావు గాబట్టి యీమాత్రమైనా (వాశాను, ఓచిన్న క్రిప్ కొట్టడలకు కంటే బాగానే వుంటుంది. వచ్చేయ్.)

సుందరం వ్రాసిన యీవు తరంలోని వాక్యాలను మళ్ళీమళ్ళీ చదువుకోని, కుటుంబరావు చివరకి పూనా కెళ్లాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

౨

కుటుంబరావు పూనావచ్చి వారం రోజులైంది. ప్రతినీశ్యం, సాయంత్రం ఆరుగంటలకు పుట్టి యేడున్నరకు మాయమై తొమ్మిదింటికల్లా యెడారిగా మారే ఆయనవ్యవల ప్రవాహంలో తానూ కొట్టుక పోతూన్నాడు.

జినదిసం అక్కడి యువకుల ప్రవర్తన అంతు తెలీకండా వుంది.

కుటుంబం సామాన్యడుకాడు. ఆంధ్రదేశం అంతటా హడలెత్తించి మద్రాసులోకూడా మంచి రికార్డు బితాయించిన ఆఫ్ లెట్. ‘ప్రాక్టికల్ రొమాన్సర్’ అని పేరుపొందినాడకూడా. చూడగానే ‘బహుధ్యుడు, చురుకైనవాడు’ అని చెప్పవచ్చు. ఆ వికాలమైన పన్నని వయస్సి,

చిరునవ్వులు చిమ్మే బుగ్గలకు ఆరడుగుల వున్న తాకారాన్ని చూసే ఆతని క్లాసు మేట్లు ఆనూయపడేవారు. తనకు తెలియకండానే, తనయిష్టంలేకున్నా తనని వల్లంపేసుకున్న ఒకరిద్దరు అమ్మాయిలు అతనికి వైట్ మేక్సు! ప్రతివాదూ, 'నీలో స్ట్రీలనేకాదు పురుషులనుకూడా ఆకర్షించే చార్మవుందిరా' అంటే ఉబ్బి పొయ్యేవాడు.

కాని యీవ్రాల్లో ఆకాంక్షిమెంట్లన్నీ నిరర్థకంగా కనుపడుతున్నాయి. ...ఎన్నాళ్లు యిట్లా సుందరంగడిలో తండులభ్యంసంచేస్తూ వుంటాడు యే అడ్వెంచరూలేక ?

సరే చివరికి ఓనాడు ఓవిద్యార్థినిని చూసి ప్రయత్నం ప్రారంభించాడు.

మొదటిరోజు బాగా కళ్లు కలికాయి.

రెండోరోజు మాపులూ భుజాలూ రామకున్నాయి.

మూడోనాడు కనుపడలేదు.

చిరునవ్వులు మాపులకు తోడ్పడ్డాయి నాలుగోరోజున.

మరునాడుమాత్రం ఆ అమ్మాయి తమ భాషలో తన స్నేహితురాళ్ళిందో యేమో చెప్పి కుటుంబరావును పరిహాసంచేసింది.

కాని తానుకూడా తెలుగులో నాలుగుతీట్లు కీట్టి వాళ్ళకన్నా పెద్దగా నవ్వి పరాభవించాడు. కాని రావుకు ఆ ప్రతిక్రయతో తృప్తికాలేదు.

3

ఇంకా నాలుగురోజులు గడిచాయి. ఆరోజు సానుంత్రము ఆ అమ్మాయి అడ్డుతంగా కనుపడింది. నల్లచీరలో సంచీ ఆమె గులాబీ యవ్వన సౌరభం పొయ్యే వాళ్ళని ఉన్నట్టులను

చేస్తోంది. సరేగా భుజంపైకివచ్చి ఆగి పోయిన తెల్లని బాల్బెటు బ్లాజులోనుంచి మృదువైన కమ్మని బాసలనీనే చేతులూ శృంగార కళానిర్మితమైన యవ్వన రాసులు యెంత చూడగూడదనుకునే కళ్ళనైనా తమవైపు లాక్కుంటూ వున్నాయి. ప్రతీ కడలికలో లావణ్యం, మార్గళం, రసికత ఉట్టిపడుతున్నాయి. పెదవులనింది రక్త రేఖ, హృదయాల్ని చీల్చేసే కళ్లు కుటుంబాన్నేకాదు సర్వ ప్రపంచాన్నే తలక్రిందుల చేస్తోన్నాయి.

'మాడు ఈవేళ తప్పకండా మాట్లాడిస్తాను...నీవు నెచక్క వెళ్ళిపో' అని వెనకాలేనడుస్తున్న కుటుంబరావు, సుందరంలోచేప్పి, కొంచం జనం తక్కువగా వున్నచోట, ఆమె పక్కనేవెళ్ళి యెంతో పరిచయమున్న నాడికిమల్లే మంచహాసంతో, 'హలో' అన్నాడు.

'హల్లో' అంది నవ్వుకు తోడుగా గాంభీర్యం కనబరుస్తూ.

'మీతోనడువవచ్చా కొంతమారం?'

'నా కంఠము అభ్యంతరం వుండాలి?'

'భస్మణ్ణి' అన్నాడు కుటుంబరావు, తరువారే పేర్లుచదివే కరగతులూ

మొదలగు అనకంఠమైన తిప్పనిసరి కుమ్రప్రసంగాలు సరిగాయి.

ఆమెపేరు కుసుంభీడె అనీ, సీనియర్ టి.వి. చక్రవర్తీ అనీ తెలుసుకున్నాడు. కుసుంబాళ్ళ యిట్లు సమూహించగానే, 'యిక్కడే మాయిల్లు...రండీ:' అంది, కుటుంబరావువైపు చూడకండా కొంత నవ్వును పెదవులమధ్య నొక్కొకపనుతూ,

'క్షమించండి...కొంచెంపనివుంది... మళ్ళీ ఓమారు దిర్భవం చేసుకుంటాను...' అనిచెప్పి కుటుంబరావు సుందరంగడికి

వచ్చేవాడు.

వచ్చే రావడంతోనే సుందరంగడిఫిన్ క్యారియింగ్లనుంచి అన్నం వడ్డిస్తూ, 'ఏమేం జరిగిందో'ని అడిగినాడు.

'అలేయ్...పిట్ట దొరికిందన్నమాటే?'

'ఆ! యెముకలు విరగ్గొట్టించుకునేవ్...బాగ్రత్త!'

'ఏడికావ్!... మొదటినుంచీ చెబుతావిను...కాని చాల స్కాండ్లలోగా కనుపడుతుందిరా! నాపేరు అడిగింది, నన్నుగురించి అంతా తెలుసుకోవాలని ని.వి.డి వలె పరీక్షించింది. నేను బాగా కోళాను...చివరికి తనయింట్లోకి రమ్మందోయ్!'

'వెళ్లావ.?'

'వెళ్తానా? వెట్టివాడినికాను. నాకు వెంటనే తెలిసింది దాని ఆభిప్రాయం: నన్ను ఫూల్ చేసి తన్నిద్దామని దాని ఆలోచన... నేను సాగనిస్తానా? కాస్త చేయాలని చూస్తున్నాను. నీవు మాత్రం మనగడిని బాగా డాబుసరిగా అలంకరించి వెయ్యి, ఇంకొహ రహస్యం! నీ పొక వేషంవెయ్యాలి ... చెబుతా తర్వాత.....'

'నాగడిలో వుంటున్నానని చెప్పావా?'

'లేదు. కాని నాపేరు చెప్పినప్పుడు మద్రాసీవా? అంది. కాకు 'అంధ్రులం' అంటే తెలియలేదు. సవిస్తరంగా చెప్పాక కూడా 'అదే మద్రాసీ' అంది. 'సరే మీరల్లాగే పిలువాలనుకుంటే నాకు అభ్యంతరంలేద'ని చెప్పాను.'

౪

మరునాడు యధాప్రకారంగా షికారు వెళ్ళుతూండగా 'సయాసంసారీ' పిక్చు

రుకు రమ్మని ఆహ్వానించాడు కుటుంబ రావు కుంసుని. 'సరే, ధియేటరుద్గితే కలుసుకుందామని ఆమె కప్పుకోవడం కుటుంబానికి చాల ఆశ్చర్యం కలిగింది.

కుటుంబం అనుకున్నంతే అయింది. కుసుంకోపాటు యిద్దరు యౌవకులూ, యింకో స్నేహితురాలూ వచ్చారు. కుటుంబరావుగూడా తన ప్లాన్ ప్రకారం ఒక తెలుగు పడుచును సినిమాకు వెంటతీసి కొచ్చాడు.

ఆనలు, కుసుంను తెను పిక్చరుకు కమ్మన్న సంగతి మరచినట్టు అతడు అమెకో మాట్లాడనేలేదు. చాల కఠినంగా యింగ్లీష్ చేశాడు. కాని ఒకరిజాట్టులో యింకోరు పుట్టినట్టు మాత్రం గ్రహించి ఒక్క చూపు చూసుకున్నారు. నిశ్చలంగా అంతా వెళ్ళి లోపల కూచున్నారు.

కుటుంబం, అతని క్రొత్త స్నేహితురాలు తియ్యని తెలుగులో, ఇంగ్లీషు వారికన్న వధురంగా యింగ్లీషులో మహా ఉల్లాసంగా మాట్లాడుకుంటున్నారు. రాజకీయాలు, ఆర్టు, సినిమాగుతించి, కుటుంబరావు అతని చేతిలో వొదిగివున్న ఆ ఆమ్మాయి, అత్యర్థులంగా తెలివిగా మాట్లాడుకొంటూవుంటే కుసుం ఆమె స్నేహితులూ డంగైపోయారు. తమజ్ఞానానికి తామే సిగ్గుపడ్డారు. కుటుంబం కన్న ఆ క్రొత్తవ్యక్తే తన సభ్యత, వైదుష్యం అంతా వుట్టిపజేట్టు మాట్లాడుతోవుండగా, చీకట్లోనే కనిపెడుతున్న కుసుంకు భరించడం కష్టంగా తోచింది.

ఒకవిధమైన కొంటెతనంతో కుటుంబానికి బుద్ధి చెప్పదామనుకున్న కుసుంను స్త్రీ సహజమైన ఈర్ష్యపీకుతిం

టోంది. ఆ ఉద్దేశ్యాలన్నింటికీ స్వస్తి చెప్పి అతన్ని యేమీ అనవద్దని తన స్నేహితులకు చెప్పింది. కాని తనతో మాట్లాడకండా అతడు యింకో స్త్రీ ప్రక్కన అలా వుండడం సహించక ఆలోచిస్తూ కూచుంది పిక్కరు మాడకండా.

అలంకారంలోనేమి, చూరవలోనేమి, ఫ్యాషన్ లోనేమి తనకన్నా మిన్న ఆయన ఆకొత్త ఆమ్మాయి, తమ్మ పూల్ చేయ దలుచుకున్న యౌవకుణ్ణి ప్రేమకు దాసియై అతన్ని పూజించడం కుసుంకు ఆత్మాశ్చర్యం కలిగించింది. ఇదివరకే తానే కుటుంబరావును పశ పరచుకోవంతుడు పశ్చాత్తాప పడింది...

కాని వెంటనే మహారాష్ట్రీగర్వం, ప్రాంతీయత ఈ 'మద్రాసీ'లకు తుమించలేదు, 'పనవిహంగాలవలె యెలా చాయి గావున్నారు! ఎంత మధురంగా ఎంత నవనీత మృదులంగా వున్నాయి ఆ యింగ్లీషు తెలుగు కలిసినమాటలు. ఏం చక్కానవుతుంది! ఎంత ఆనంద మిస్తున్నది తన ప్రేయిడికి మనమలా యింగ్లీషు మాట్లాడమే? మనమహారాష్ట్రీంకూడా యిట్లా మాట్లాడమే! ఇంత రసికత్వంతో ఏయౌవకుడితోనైనా ఒక నిమిషమైనా గడిచానా! వ్ప...ఛ! ఏవీటిదీ? ఇలా అనుకుంటున్నాను! మహారాష్ట్రీజాతిని మహారాష్ట్రీస్త్రీ నా మహారాష్ట్రీభాషనా నేను కొంచపరుస్తున్నది? మూర్ఖం! కించపడినా ప్రైకాలు నాదే అనే పట్టుదలవుండా...అయినా యిదే విటి కుటుంబరావుతో యింతపరిచయం, చనువు? నాకెందుకూ వాడెట్లాపోలే? మనసు ఆతడంటే యెందు కలా గింజలాడుతుంది?...ప్రేమిస్తున్నానా? నాకు

తెలికండానే ప్రేమిస్తున్నానా? ఛ! 'మద్రాసీ'ని ప్రేమించడమేమిటి? ఆయి తేమాత్రం?...యేమో అంతా ఆయోమయంగావుంది. ఏమైనా కుటుంబరావును పోగొట్టుకోగూడదు. అతని కామాసికీ లాంగకూడదు. అతన్ని ఆమెనుండి విడదీశేకత్తి, ఆకర్షణ నేనుసంపాదించుకోవాలి' ఇలాంటి ఊహాపరంపరలు ఆమె తల్లి తిరిగిపోయాయి.

పిక్చరయిపోయింది. ఏపార్టీకి ఆపార్టీ నిశ్చలంగా యిల్లుచేరుకుంది.

మరునాడు 'వాక్'కు పోతూవుంటే కుసుం కుటుంబరావులు కలుసుకున్నారు ఇద్దరు నిర్మోహమాటంగా గంభీరంగా మాట్లాడుకుంటున్నారు.

కుసుం తన మనసులోని భావాలు పైకి తెలిపకండా.

'రాత్రి మేనూ పిక్చరుకి వచ్చాను' అంది.

'అవును మేముచూశాము. తుమించండి...మీరంతావున్నారు కానట్టి... 'నేనూ అంచేతే మీకో మాట్లాడలేదు...ఆమె...'

'ఆమెచేరు విమల. నాగడిలోనే వుంటుంది. మాబంధువు. ఓచిన్న క్రీవ తీసుకుంది పూసాకు.'

'మీవెంట పిక్కారురాచే రోహా?'

'మాస్నేహితుడివెంట తెన్నినకువెళ్లు తూంటుంది.' కుసుం కొంచంసేపు మానవహిస్తుంది.

'మీకేంభయం? మా మద్రాసీలవలె మీకు భయంగావుందా వంటిగా వెళ్ళడం?'

'అచ్చే భయమెందుకూ? పదండి' అంటూ మొహం సవరించుకొని తడ

బతుకూ వప్పుకుంది కుసుం. యిద్దరూ కలిసి నుండరంగడికి వచ్చేవారు.

ఆకర్షణీయంగావుంది. కళాకారులూ అందమైన ఉత్తమజాతి స్త్రీలు వుంటే గదివలె తయారయింది. కుసుం గదిలోకి రాగానే కుటుంబరావు, విమల సంపన్న గృహస్థులు ఆత్యున్నతమైన సభ్యత కలవారు అని తెలిసికొంది. ఎదురుగావున్న సోఫాలో కూర్చుని, 'విమల' అని సంతకంచేసివున్న కొన్ని చిత్రాలను చూపుతూ:

'విమల గొప్ప అర్చిణి!... నిజంగా మీరు నన్ను ఆవమానపరిచారు, ఆమెతో పరిచయం కలిగించక' అంది.

ఆంఁ ఏం ఆర్టిస్టుండి! యేదో ఉబుసుపోకకు గీసింది... నాకుమాత్రం మీలాగ బాగా శరీరబలంవుండి పోట్లాడే శక్తికలిగివున్నవార్యంలేనే యిద్దం. నుగరూపుఅవుతే యింకాయుద్దం!

'చేరావోశం చేస్తున్నాను... యింకా విమల రాతేనే!'

'మనయిద్దరం వున్నప్పుడు మీకు ఆమె చింత యెందుకూ?' అని కుటుంబం అంటే 'ఏం' అన్నట్టు ఆమె చూసింది.

దానికి 'మల్లెపూలనుండర చీపురు పుల్ల ప్రశంసవలె వుంటుంది!' అన్నాడు...

'మీరు కవులయ్యేం?'

'ఈముక్కలోనే నాకవిత్వం కనుపడిందా?'

'లేదు మీ మొహమిక్కడే ఆమాట రాసి వుంది.'

ఆహా! ... కవిని పెళ్లాడుతారా? కుసుం' అని ప్రారంభించాడు కుటుంబ రావు.

మద్రాసీలనే—సారీ! అలా అంటే

మీకు లోపంకమా! — ఆంధ్రుల్నే! అన్నంతి నేవార్యనే' అని భుజాలు కదిలించి నోరు తెరచి వెకిలివస్తూ నవ్వింది కుసుం.

ఇహ క్యవహారం పరిష్కారం చేయాలని, ఆమె నవ్వులోని లాలిత్యాన్ని-కౌతన్యాన్ని భరించలే, ఆమెనుగట్టిగా అనుముకున్నాడు.

తన కిలానికి తనకూ తనవార్యకూ ఆవమానం కలిగిందనీ, తను పరాభవింపబడుతున్నదనీ లేనిలోపం తెచ్చుకోని. తన కఠింలో ఆకలికొన్న సరాలు యెంత 'వచ్చి'ని మెత్తుకుంటున్నావినక కుటుంబరావు చెంపమీద కొట్టింది.

దీనికి సిద్ధం గానేవున్న కుటుంబరావు ప్రత్యుత్తరంగా కక్కటి యిచ్చివేసి కళ్ళోనుంచి నోసివేసి, వెళ్లు ఆవరంకిపో! నీవు అరచి లాభంలేదు. నీవై నీవు నాగదిలోకకచ్చినట్టు సాక్ష్యం నామిత్రుడు అవరలవున్నాడు. లాభంలేదు కేసు పెట్టికూడా...నిన్ను చెరచే ఉండే శంలో తీసుకరాలేదు. మద్రాసీ గంగతి మాపిద్దామని తెచ్చాను. మద్రాసీ యిట్లా యుప్పుదూ చేయడు ... ఈవిషయం యెవరితోనూ చెప్పకోకు. నేనూ చెప్పనులే... కాని ఆంధ్రులకుకూడా ఆత్యగౌరవం వుందని గ్రహించుకో' అని ఒక్క గుక్కలో అనేసి బయటికి తరిమాడు.

కళ్ళ నిక్కు తుడుచుకుంటూ కుసుం వెళ్ళిపోయింది.

రెండురోజులంకా వుండి తనువచ్చిన పని అయినట్టు, నుండరంతో శలవు తీసుకోని యింటికి వచ్చేకాడుకుటుంబం.

కాని యింతకూ, విమలపాత్ర ధరించింది నుండర మేనని కుసుంకు తెలియనే లేదు పాపం.

కథల పుస్తకాలు

కారుణ్యం	0 4 0
—కొడవటిగంటి కుటుంబరావు	
యామ్ టులెట్	0 4 0
—పిల్లలమర్రి బాలకృష్ణశాస్త్రి	
స్వగతం	0 4 0
—కొడవటిగంటి కుటుంబరావు	
కలికి	0 4 0
—బొమ్మ శౌపిరాజు	
బ్యాంక్ డీకం.	0 4 0
—గుడిపాటి వెంకటచలం	
యువ కథావళి	0 4 0
—వివిధ రచయితలు	
ఇల్లరికం	0 4 0
—కొడవటిగంటి కుటుంబరావు	
పాంచజన్యం	0 6 0
—చక్రపాణి	
బడదీదీ	0 4 0
—చక్రపాణి	
ప్రిలోచన కవిరాజు	0 6 0
—చక్రపాణి	
గళ్లచీర (9 కథలు)	0 8 0
- పురాణం కుమార రాఘవశాస్త్రి	
ఉద్యానం (5 కథలు)	0 5 0
- పురాణం కుమార రాఘవశాస్త్రి	

[పోస్టు ఖర్చులు ప్రత్యేకము]

ఆంధ్రభూమి బుక్ డిపో

వేపేరి మదరాసు.